

Bogusław Abramek

Widoradz, pow. Wieluń

Informator Archeologiczny : badania 1, 295-296

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

posolankowy), oraz dane geologiczne wskazują, że są to urządzenia solankowe, pochodzące z XII- poł. XIII w.

W I E L I C Z K A -   patrz neolit
B O C H N I A
(okolice)

W I E L I C Z K A - pow. Kraków   patrz średniowiecze
- Zamek Żupny

W I D O R A D Z ,   Muzeum Ziemi Wieluńskiej
pow. Wieluń   w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek w okresie od 4 -19. VIII., finansowało Muzeum Ziemi Wieluńskiej w Wieluniu.

Tegoroczne prace badawcze miały charakter zwiadowczy i zostały potraktowane jako wstępne stadium przyszłych systematycznych badań. Obiektem badanym jest grodzisko pierścieniowate, dawna siedziba kasztelania rudzkiej, które na podstawie ceramiki zebranej z powierzchni datowane było dotychczas na wiek X - XIII. Warto nadmienić, że grodzisko w Widoradzu, jako jedyne w Polsce środkowej, posiada zachowane jeszcze ślady czterech wałów.

Prace wykopaliskowe, rozpoczęto od przedpola wału IV-go (pierwszy wał zewnętrzny) posuwając się w kierunku środka gro-

dziska. W wymienionym czasie przebadano wał IV, fosę i wał III. Długość wykopu wynosiła 20 m a szerokość 2 m.

W wyniku badań okazało się, że grodzisko powstało na terenie osady którą na podstawie ceramiki datować można na wiek V, ewentualnie na początek wieku VI. Pozostałością osady jest warstwa kulturowa, o poziomym układzie, rysująca się wyraźnie w profilu przekopanych wałów. Między tymi wałami znajduje się fosa, która przerywa tę warstwę. Miąższość warstwy, jak również nasycenie jej ceramiką, wzrasta w kierunku środka grodziska. Stratygrafia pozostałych warstw jest również zadowalająco czytelna i niczym nie zakłócona.

U podstawy wału IV od strony wewnętrznej znajduje się umocnienie z faszyny. Natomiast przeciwległy brzeg wału III (również podstawa) zabezpieczony jest nie tylko faszyną lecz dodatkowo przykrywanymi ją dość szerokimi, płaskimi palami o układzie równoległym do stoku wału.

Zarówno na powierzchni przekopanych wałów jak i warstwach położonych ponad warstwą datowaną na V- VI wiek nie znaleziono młodszej ceramiki.

W I N N I O A ,
pow. Staszów

Zespół Badań nad Polskim
Średniowieczem U.W. i P.W.

Badania prowadził dr Jerzy Okulicz, finansował Zespół.

Badania sondażowe na zniszczonym przy sypaniu wałów przeciwpowodziowych grodzisku "Okop" w Winnicy koło Połańca rozpoczęte były w 1966 r. W 1967 r. dokonano przekopu przez części-